

1959-08-18

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Afsendersted:

Lindøgård

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Gårdens navn er skrevet øverst s. 1

Modtagersted:

Bakkevej 10 Hareskov

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Arkivplacering:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0727

Trykt udgave:

Nej

Proveniens:

Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSSKRIFTION

[Håndskrevet med blæk på kuvertens forside:]

X 20' aug. 1959

svar: ja tak til brevene.

besv. 1' sept. 1959.

Heri mit – (1962 indlagt i dagbog for 1953.

brev om Axel 1946.

Besked til

Lisbeth: fotos kommer til januar, er hos "Hjemmet"

skal bruges i artikler.

[Håndskrevet med blå kuglepen på kuvertens forside:]

8-7-2000

BWP.

[Håndskrevet med blæk på kuvertens forside:]

Fru A. Warberg Müller

Bakkevej 10

Hareskov St.

I brevet:

Lindøgård 18-8-1959.

Kæreste lille Dis!

Det er dog ogsaa rædsomt, som Tiden bisser af Sted – tænke sig, at der er gaaet 18 Dage siden jeg fik dit sidste Brev! Det var et Par Timer før det dejlige Kinersebesøg. Tusind Tak for dit Brev, som jeg lige har faaet, og nu har jeg altsaa taget Skrivesagerne frem – fuldkommen jævnet med Jorden af Sønderknuselse over min ufattelige Dovenskab pa Skriveriets Omraade. Jeg kan se i min Brevjournal, at jeg saa at sige ikke har skrevet Breve i de sidste Uger. Det har været saadan en rørig Tid med Oplevelser, at det altsaa har glippet for mig. Det er – trods Undskyldninger – utilgiveligt. Men det er jo det sædvanlige, at man aldrig selv kan maale, hvor meget man selv (og deri Breve indbefattet) betyder for de andre, for havde jeg tænkt, at du ligefrem følte Fortvivlelse over ikke at høre fra mig, skulde jeg da nok have faaet fat i Pennen (Vi ere Tanken – du burde tækt n ["n" indsat over linien] os)

Det gjorde mig forfærdelig ondt af dit Brev at se, at du er saa knuget over, at det ikke vil blive til noget med at faa begyndt paa den forestaaende Omkalfatring af dit Hus. Ja, hvor kan noget saadant virke irriterende. Og hvor maa det se galt ud med dine Nerver, naar det ligefrem slaar dig ned. Kæreste lille Dis, hvor du dog tager Onderne paa Forskud, naar du skriver " - - og vil jeg dog kunne udholde alt Rodet i mit stadig svagere Hoved". Vent hellere ganske rolig og se, om det nok kan tages – kan du ikke tage

det med nogenlunde Fatning, er det da tidsnok at sørge over det til den Tid. Saadan ræsonnerer jeg i hvert Fald, selv om jeg jo godt ved, at et Opbrud fra et Sted, hvor man har boet i 26½ Aar er en Rædsel. Rædslerne er allerede begyndt! Manse er i disse Dage begyndt at rydde op i de Masser af ophobede mærkelige Ting, som især har gjort Rullestuen til et Ragnarok. Helst brændte han alt, hvad brændes kan af ophobede Sager, men da jeg foreholdt ham, at der ikke maatte brændes Tøj, som andre kunde have Nytte af, bilede han op til Anne Marie, fik hende hertil for at se om hun vil have kassable Ting af Tøj til at sy af. Hun valgte sig en Bunke og drog glad ad Sted igen – i Bilen – og fortsatte med at lave sin Middagsmad, som Manse havde afbrudt hende i. – Saa laa der Dynger af Noder, desværre Rotteangrebne – Jeg ringede til Bibbe, om hun ikke kunde komme og hjælpe mig med Sortering. Hun havde fremmede, men kunde dog komme ved 8 Tiden om Aftenen. Resultatet blev, at 3 store Papæsker fyldt med Noder blev læsset ind i Bagagerummet paa hendes Bil, saa maa jeg en Dag tage derhen og være med til Sorteringen ved Dagslys, de Par Aftentimer kunde ikke forslaa.

Det blev ellers en god Aften for Bibbe; hun fik Lases og Achton Friises "De Jyders Land" af Far og mig. Manse har faaet "De Danskes Øer" og Tinge har selv temmelig mange af Lases Bøger. Endvidere skal Bibbe have den gamle [et overstreget ord] gule Dragkiste, der staar i Havestuen; hun skal da ogsaa have et Stykke Møbel fra deres Barndomshjem, og saa mente Lisbeth, at hun hellere maatte faa den ved Flytningen. Hun var lykkelig, har altid ønsket sig den, sagde hun. Og saa havde vi for Resten en yndig Aften med Bibbe. Jeg tror, det bliver værst for hende at komme af med Lindøgaard, hun er vist den, der har elsker Stedet højest.

II

Du maa vel af alt dette tro, at vi er paa Nippet til at flytte. Ak nej! Hvis de irriterende Haandværkere kan blive færdige til d. 1. Okt, den Dag vi altsaa skal herfra, da andre – vi ved ikke hvem – skal flytte ind her, ja saa skulde det undre mig; de kommer og laver lidt, og saa holder de sig usynlige; i 14 Dage har det nu igen ligget helt brak derude, men Manse og Lisbeth tager det med Fatning, selv om det selvfølgelig er utaaleligt.

[Et kryds indsat med rød farveblyant i venstre margen] Manse købte før Høst en Mejetærsker til 9000 Kr. sammen med Lisbeths Svoger fra St. Viby paa Hindsholm, og det gik i en Ruf at faa Kornet paa de tre Ejendomme ordnet, og i tærsket Stand afhentet af de store Købmandsbiler. Du har vel nok hørt om saadanne Maskiner? En Traktor (baade Manse og Svogeren har self. begge to Traktoren) spændes for Mejetærskeren, som saa baade mejer og tærsker Kornet, fylder det i

Sække, som saa puffes ud paa Marken. At Avlen ikke var særlig, vidste man jo paa Forhånd efter al den Tørke; her paa Lindøgd. tror jeg, den var lidt ringere end ventet, men paa den nye Ejendom lidt bedre, end de havde tænkt sig.

Du kan lige stole paa at jeg var glad ved Kinesernes Besøg, hvor er det herligt at være sammen med Mennesker, man rigtig kan tale med om alt det, der interesserer én. Men ak, kun alt for kort, kun en Eftermiddag og en Aften; de tog af Sted før jeg stod op næste Dag, men de var dog inde at sige Farvel til mig. Da Bibbe hørte, at de var kommen, ankom hun selvfølgelig om Aftenen, og jeg kunde mærke, at hun ligesom jeg bliver opstemt ved at være i Selskab med dem. Det var en Lørdag, og Lisbeth stegte vor Søndags-Bøf og jeg gav Is oven paa.

Hvor var de søde. Karl forærede mig sin Nepal-Bog og Chi Yun forærede Lisbeth sin yndige Kogebog. Det var en Oplevelse, Dis!

Saa har vi altsaa haft Besøg af Jørgens Dorith og Kirsten, meget vellykket; baade de og Kineserne fik den nye Gaard at se. Hvor er Dorith et henrivende Menneske! Men hvor har Livet taget paa hende i de 11 Aar, der er gaaet, siden jeg sidst saa hende.

Envidere har vi haft Besøg af Dede, Mogens og hans 2 Dreng; desværre var Manse og Lisbeth ikke hjemme. Agraren gav dem Kaffe, og vi havde det yndigt i de Par Timer, de var her. Hvad Dedes Helbred angaar, er det ikke saa let at sige noget om. Det ser ud til at det værste ved det er, at han selv ser saa mørkt paa det. Det siger Dan og jeg syntes, jeg kunde mærke det paa ham, ligesom der var en vis vemodig Tone i et Brev, jeg fik for nylig. Jeg havde skrevet et langt Brev til ham, som laa der, da han kom hjem efter sin Afsked m. Manse i Kbhvn. men han skrev da, at han havde det godt nok, saa mon vi ikke godt kan lade være med at ængste os og tage Sorgen paa Forskud, som maaske slet ikke kommer.

Nu er jeg skrivemør, men fortsætter i Morgen Formiddag.

Onsdag Ogsaa af Dan, Karina og den lille yndige Alhed havde vi et lille kort Besøg i Slutningen af deres Ferie, som de holdt et Sted ved den nordfynske Kyst.

Og saa til Bibbes to Festdage d. 6. og d.12. begge over al Forstand herlige. Norup i Kjerteminde havde Dagen før Fødselsdagen en Lovsang i Fyns Tid. her er den, jeg vil gerne have den igen; den er lige ved at være for overstrømmende. Han plejer ellers nok at kunne forme sine Skrivelser bedre,

III

maaske han har haft for travlt, men Meningen er god nok. – Bibbe vilde

have mig derhen hele Dagen, og da Manse havde travlt med Høsten og Bibbe havde Visitter, sendte hun deres Karl hen efter mig om Formiddagen. Der kom et Par Visitter, mens jeg var der, ellers havde Lauritz Bibbe og jeg en yndig stille Dag sammen. Blomsterhandlerne var Norup Tak skyldige, for alle hendes Venner og Bekendte læste jo Lovsangen og – sendte Blomster! Kun sjældent har jeg oplevet en saadan Tilstrømning af Blomsterkurve, Planter og Buketter, ogsaa Gaver, f. Eks. en Statue fra d. kgl. Porcelænsfab. som var ualmindelig [”hæslig” anført oven over linien], men sikkert meget dyr. Dagen gik bogstavelig med sætte Blomster i Vand!! Saa kom Posten ved Middagstid. Der var to anbefalede Breve. Det ene fra Elles Grethe med Mors sorte Emalje-Armbaand, som Mor for mange Aar siden forærede Elle. Det andet var fra mig. Det er Tradition, at jeg altid skriver til hende, selv om vi altid ses senere paa Dagen. Der var en 100 Kr. Seddel i! Hvor var det morsomt at se hendes Glæde. Desuden fik hun ”Orm og Tyr” af Martin A. H. (som jeg ejede). Desuden Mors Ungdomsbreve, maskinskrevne af Anna W. som Dede havde foræret mig, da han var her forleden. Jeg har dem, skrevet med Mornines smukke Haandskrift. Endvidere det gamle Stel Sukkersk. og Flødek. som Mor fik til sit Bryllup af 2den Læreren i Tranekær. Var det ikke fede Fødselsdagsgaver? Lad mig nu indskyde, at den Skaal du fik fra mig til dit Bryllup, skal du sandelig ikke tilskrive Bibbe som Arv – hvordan har jeg dog kunnet finde paa saadan noget. Om Efterm. kom deres meget afholdte Præst lige som vi skulde sætte os til Kaffen. Det tror jeg Bibbe var meget glad over. Han var ogsaa meget tiltalende og rummelig i sine Meninger af en Præst at være. Men – aa Dis – hvor det dog hæmmer én ved saadan en Lejlighed - ja

hvad jeg næsten syntes var for meget for Bibbe, men hun vilde ikke af med os. Vi var 15!

Hjælperne var jo taget hjem, men Grete og Lisbeth hjalp hende og det hele var meget enkelt. Vi skiltes ved 9 Tiden, alle træt men glade. Jeg tror, at begge disse to Dage var herlige for min søde Bi, hun fik sandelig at mærke, hvor meget hun betyder for mange, mange! Og du kan tro, de var herlige ogsaa for mig.'

Her staar alt ellers godt til. Jeg bliver mere og mere glad for Lisbeth; og vi snakker saa storartet sammen, hun kommer tit her ind med sin Kop Kaffe og en Cigaret – ogsaa nu til Formiddag, men da maatte jeg sige: ingen Snak, for Brevet skal af Sted i Dag.

Vil du have alle de mange Breve, jeg har fra dig? Jeg har to store
Papæsker m. Breve, som jeg nu skal til at sortere. Jeg faldt over gammelt
for nylig og sender dig det, jeg synes det maa
være morsomt for dig at læse om den betydningsfulde Dag for saa længe
siden, 6 Aar fik du Lov til at beholde ham endnu.
Er det ikke tit underligt at tænke paa, hvor uendelig mange vi har mistet af
vore nærmeste, og de seneste Aar har det taget Fart: Christine, Puf, Axel,
Elle – hvem bliver den næste? Jeg har det godt, hvis man trækker
Gigtpinerne fra. Hænderne er efterhaanden ikke saa gode.
Nu maa dette vist kaldes et digert Brev! Og Posten nærmer sig. Naar du
ser Chi Yun vil du saa hilse hende og takke for hendes lille Brev.
Gid du nu maa faa det lidt bedre lille Dis! Vi havde et Udtryk i gl. Dage: At
filosofere sig til Ro. Prøv det.
Hilsen Junge
Norup ses i personregister.
Dorith?
Kirsten?